

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 49Csp/163/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517214909
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Kolláriková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2018:1517214909.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred sudkyňou JUDr. Natáliou Kollárikovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: U. S., nar. X.X.XXXX, bytom I. XX, O., o zaplatenie 679,64 Eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti istiny 679,64 Eur zastavuje.
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.
- III. V časti zastaveného konania súd priznáva žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.
- IV. Žalovanej v časti zamietutej žaloby sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 03.08.2017 sa právny predchodca žalobcu domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 679,64 Eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 8,05% p.a. zo sumy 679,64 Eur od 30.10.2014 do zaplatenia ako i náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že pôvodný žalobca a žalovaná uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 1 200 Eur. Žalovaná sa zaviazala v zmysle zmluvy splatiť pôžičku v 48 mesačných splátkach po 41,88 Eur. Do dňa podania žaloby žalovaná uhradila celkovo sumu 1 215,24 Eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca ju dňa 27.08.2014 vyzval k úhrade dlžných splátok pod sankciou vyhlásenia splatnosti celého úveru. Z dôvodu neuhradenia dlžných splátok žalobca zosplatnil úver ku dňu 19.10.2014, o čom informoval žalovanú listom zo dňa 29.10.2014.

2. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe uviedla zhodne so žalobcom, že jej bol poskytnutý úver v sume 1 200 Eur, na ktorý uhradila sumu 1 215,24 Eur. Poukázala na to, že jej nebola doručená žiadna upomienka ani oznámenie o zosplatnení úveru, nemala vedomosť o postúpení pohľadávky. Mala snahu o úhradu dlžnej sumy, preto dňa 30.11.2017 žalovanú istinu uhradila. Žalovaná zdôraznila, že v zmluve, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver je uvedené jej pôvodné priezvisko, príjem, ktorý nikdy nemala, žiadnu kópiu výplatnej pásky k uzatvorenej zmluve nedokladovala. Žiadala preskúmať platnosť predmetnej zmluvy, nepriznať uplatnené úroky z omeškania, trovy konania ako i skúmať platnosť postúpenia pohľadávky.

3. Na návrh žalobcu súd uznesením č.k. 49Csp 163/2017-49 zo dňa 21.02.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.03.2018 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil dovtedajší žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35831154.

4. Podaním doručeným súdu dňa 30.04.2018 vzal žalobca pred prvým pojednávaním vo veci žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 679,64 Eur späť z dôvodu úhrady istiny žalovanou po podaní žaloby dňa 11.12.2017. Žalobca zotrval na zaviazaní žalovanej na úhradu úroku z omeškania v sadzbe 8,05% p.a. zo sumy 679,64 Eur odo dňa 30.10.2014 do 11.12.2017 ako i na náhradu trov konania.

5. Podľa ust. § 145 ods, 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Súd v zmysle ust. § 145 ods. 2 CSP na základe dispozitívneho úkonu žalobcu konanie v časti tak ako navrhol žalobca zastavil.

8. Predmetom konania zostal žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania v sadzbe 8,05% p.a. zo sumy 679,64 Eur odo dňa 30.10.2014 do 11.12.2017 ako i nárok na náhradu trov konania.

9. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu podľa ust. § 180 CSP, ktorý svoju neúčast ospravedlnil na oboch nariadených termínoch pojednávania, prostredníctvom právneho zástupcu podaniami zo dňa 28.05.2018 a 22.10.2018. Zároveň súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti.

10. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a oboznámením listinných dôkazov doložených žalobcom: Žiadosťou a zmluvou o poskytnutie pôžičky č. XXXXXXX z XX.XX.XXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou, kópiou zásielky vrátenej z adresy žalovanej, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru k úverovej zmluve č. XXXXXXX z XX.XX.XXXX, prehľadom splátok a úhrad poskytnutého úveru, žiadosťou o postúpenie a prevod, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, a listinnými dôkazmi doloženými žalovanou : žiadosťou žalovanej o zaslanie zostatku dlžnej sumy pôžičky zo dňa 15.10.2014, výzvou č. 2 o zaslanie zostatku dlžnej sumy úverovej zmluvy č. XXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, mailovou komunikáciou žalovanej s právnym zástupcom AK GALLO, potvrdením o vklade hotovosti, dohodou o absolventskej praxi ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom prečítaním a zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, starostlivo prihliadol na všetko, čo počas konania vyšlo najavo a zistil tento skutkový stav vecí:

11. Uznesením č.k. 49Csp 163/2017 - 49 zo dňa 21.02.2018, právoplatným dňa 15.03.2018 súd v zmysle ust. § 80 ods. 1,2 CSP pripustil zmenu na strane žalobcu, keď po začatí konania bola postúpená žalovaná pohľadávka na žalobcu. Žalovaná vo svojom vyjadrení poukázala na to, že o uvedenom postúpení bola informovaná dňa 06.12.2017 /emailová komunikácia s AK Gallo, s.r.o./, teda ešte v čase pred podaním návrhu na zmenu na strane žalobcu. Žalobca k návrhu doložil Žiadosť o postúpenie a prevod vrátane prílohy, z ktorých súd zistil, že predmetom postúpenia bola žalovaná pohľadávka ako i Oznámenie o postúpení pohľadávky s podacím hárkom adresovaným žalovanej (priezvisko uvedené ako na zmluve) s adresou, ktorá je u žalovanej aktuálna. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

12. Z doloženej úverovej zmluvy súd zistil, že žalovaná a právny predchodca žalobcu uzavreli dňa XX.XX.XXXX úverovú zmluvu s označením Žiadosť a zmluva o poskytnutie pôžičky č. XXXXXXX. V predmetnej zmluve bola žalovaná označená ako U. Z., ako zamestnávateľa mala uvedeného U..SK priemerný mesačný príjem X XXX A. s uvedením dokladu k zmluve: kópia výplatnej pásky. Zmluvné strany si dohodli výšku poskytnutého úveru 1 200 Eur, úrokovú sadzbu 32%, termín konečnej splatnosti bol uvedený údajom 2/2018, výška mesačnej splátky 41,88 Eur, počet mesačných splátok 48, spôsob splácania úveru poštovou poukážkou. V zmluve bola uvedená RPMN 32%, priemerná RPMN 45,66 Eur. Celková suma pôžičky 2010,24 Eur. Údaj o termíne splátok v zmluve absentoval.

13. V konaní nebolo medzi stranami sporné poskytnutie úveru žalovanej právnym predchodcom žalobcu v sume 1 200 Eur, uhradenie splátok do podania žaloby v celkovej sume 1 215,24 Eur a po podaní žaloby uhradenie žalovanej istiny.

14. Žalovaná pred súdom vypovedala, že bez akéhokoľvek zdokladovania príjmu jej bol právnym predchodcom poskytnutý predmetný úver. Tvrdila, že už v minulosti od uvedenej spoločnosti čerpala úvery, ktoré riadne splácala a nikdy sa nedostala do omeškania s úhradou predchádzajúcich úverov. Dôvodom omeškania so splátkami pri tomto úvere bola strata zamestnania, tehotenstvo ako i vážne zdravotné problémy žalovanej. Žiadne upomienky ani inú korešpondenciu od veriteľa nedostala, až spolu so žalobou jej boli doručené predmetné listiny. Zdôraznila, že v čase uzavretia predmetnej zmluvy mala už iné priezvisko ako je uvedené v zmluve i iný OP. K žiadosti o tento úver nedokladovala svoj príjem, tak ako je uvedené v zmluve. V spoločnosti, ktorá je uvedená v zmluve ako jej zamestnávateľ v čase uzavretia zmluvy už nepracovala, bol to jej bývalý zamestnávateľ. Veriteľ žiadnym spôsobom nepreveroval jej finančnú situáciu. V čase uzatvorenia zmluvy žalovaná vykonávala absolventskú prax na úrade práce. Žalovaná poukázala na to, že ak by jej boli riadne doručené výzvy na zaplatenie, nedošlo by k navýšeniu úrokov ani k súdnemu konaniu. K svojim súčasným finančným pomerom uviedla, že je nezamestnaná, poberá dávky v nezamestnanosti, stará sa o dve maloleté deti. V prípade priznania náhrady trov konania žalobcovi žiadala umožniť uvedené splácať po 50 Eur mesačne.

15. V danom prípade súd skúmal právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy, jeho vznik a obsah a posúdil ho ako vzťah občiansko-právny, keď vychádzal z charakteru právneho postavenia strán sporu.

16. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

17. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa ust. § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom ku dňu uzavretia zmlúv (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa ust. § 7 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

24. Podľa ust. § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa ust. § 9 ods. 2, Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

26. Podľa ust. § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

28. Súd dospel k záveru, že uzavretá úverová zmluva medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 10.02.2012, z ktorých nároku sa žalobca v tomto konaní domáhal, je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení.

29. V danom prípade zmluva o úvere bola uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda bez časového stresu podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Nemali by byť tiež žiadne pochybnosti, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu.

30. Súd zistil, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentovala náležitosť takejto zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f), k) Zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ako ZoSÚ). Keď zmluva neobsahovala termín konečnej splatnosti, ktorý v zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti súdov nemôže nahradiť údaj v tvare 2/2016.

31. Zároveň v predmetnej zmluve nebola uvedená v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve bola uvedená celková suma splátky, z ktorej nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov. Spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom z akých položiek, v akej výške pozostáva navýšenie úveru. Z takto uvedenej výšky splátky nie je možné zistiť výšku jednotlivých zložiek mesačnej splátky a priemerný spotrebiteľ nemá možnosť si uvedenú výšku ani vypočítať.

32. Predmetná obligatórna náležitosť (§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ) predstavuje údaj dôležitý pre spotrebiteľa, keďže pomáha spoznať ako konkrétne budú náklady spojené so spotrebiteľským úverom uhrádzané.

33. Prioritne bolo potrebné vychádzať zo základnej požiadavky, že každá spotrebiteľská zmluva má vyjadrovať rešpekt k dodržiavaniu všeobecných zásad spotrebiteľského práva, a to náležitou obsahovou aj formálnou úpravou zmluvných podmienok, ktoré jednotlivo i vo svojom súhrne nenarušujú zmluvnú rovnováhu strán v neprospech spotrebiteľa. Práve jednoznačnosť a určitosť zmluvných podmienok má zásadne vyvážiť silnejšie postavenie dodávateľa pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy.

34. Spotrebiteľ pri podpise zmluvy je v dôsledku absencie predmetnej obligatórnej náležitosti zmluvy o úvere znevýhodnený v tom, že si nemôže vytvoriť jednoznačný a správny úsudok z hľadiska nákladovosti úveru, presnejšie jeho splácania, vrátane možnosti porovnania tohto údaja s úvermi iných poskytovateľov úverov, za účelom posúdenia či poskytnutý úver je pre neho výhodný alebo nie. Túto

chýbajúcu obligatórnu náležitosť nenahrádzajú ostatné iné údaje obsiahnuté v zmluve, ako ani údaj o RPMN.

35. Predmetné zákonné ustanovenie predstavuje implementáciu ustanovení smernice (Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v znení korigenda k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, ďalej len „smernica“) do slovenského právneho poriadku, pričom ide o úplnú harmonizáciu smernice. Podľa článku 10 ods. 1 písm. h/ označenej smernice má zmluva obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

36. ZoSÚ však jednoznačne svojou úpravou ide nad rámec smernice a vyjadruje požiadavku rozčlenenia splátky. Zrejmy konflikt medzi smernicou a zákonom bol riešený aj v rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, ktorý potvrdil, že smernica skutočne takéto členenie nepožaduje. V sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený. Vnútroštátne súdy sú sice povinné vykladať národné právo vo svetle znenia a účelu smernice, avšak tento výklad nie je absolútny, pretože eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť jeho výslovné znenie (v opačnom prípade by šlo o výklad contra legem).

37. Napriek tomu, že členské štáty nie sú oprávnené prijímať odchylné ustanovenia od smernice, teda nemajú zahŕňať do zmluvy o úvere iné náležitosti než uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, ZoSÚ však nad rámec smernice požaduje rozčlenenie splátky. Gramatický, ale aj teleologický výklad neumožňujú prijať záver, že predmetné zákonné ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 146/2017).

38. Zámerom zákonodarcu (vyjadrenom už v úvodnej časti dôvodovej správy k ZoSÚ) síce bolo transponovať smernicu v celom rozsahu a nepochybne nebolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. Do „konfliktu“ sa zákon so smernicou dostal v dôsledku priznania vyššej ochrany spotrebiteľa, stanovením požiadavky rozčlenenia splátky na istinu, úroky a iné poplatky, aby spotrebiteľ mal vedomosť v akej výške bude platiť istinu (v akej časti splátky ju veriteľ započíta na zaplatenie istiny) a v akej výške na úroky a ostatné poplatky. Až na základe rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia proti Kláre Bíróovej sa tento konflikt smernice a zákonnej úpravy, stal zákonodarcovi známy, konštatovaním, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Zámer zákonodarcu transponovať smernicu v celom rozsahu bol teda naplnený, ale keďže zákonodarcu postupoval tak, že sa dostal nad prípustný rozsah Smernice a následne (po označenom rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie) zosúladiť smernicu a vnútroštátnu úpravu zákonom (zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení oznámenia o oprave chyby č. 299/2017 Z. z.), ktorým došlo i k zásadnej zmene legislatívneho textu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ (pôvodne k/) ZoSÚ s účinnosťou od 1.5.2018. Termín „splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ bol nahradený slovami „frekvenciou splátok“. Podľa dôvodovej správy k tomuto novelizovanému zneniu zákona vypustenie uvedenej náležitosti zmluvy bolo nevyhnutné z dôvodu záverov rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-42/15, inak by Slovenská republika šla nad rámec podmienok stanovených smernicou.

39. Z porovnania prvotnej vnútroštátnej právnej úpravy (historický výklad) tejto náležitosti zmluvy (Zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov) s jej právnou úpravou ZoSÚ do 30.4.2018, vyplýva jej totožná formulácia (výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), ktorou zákonodarcu podľa dôvodovej správy k zákonu (č. 568/2007 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti, Notársky poriadok, v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov), ktorým sa zaviedlo rozčlenenie splátky, vyjadril (po prvý krát) zámer zvýšiť informovanosť spotrebiteľa úpravou náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Konkrétne takým spôsobom, že spotrebiteľ musí byť informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti splácať istinu,

úroky a iné poplatky, vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto nemožno preklenúť eurokonformným výkladom, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ len spresňuje, čo splátka zahŕňa. Zámer zákonodarcu vyplývajúci z dôvodovej správy k ZoSÚ je potom už nezmenený a podľa dôvodovej správy k zákonu č. 279/2017 Z. z. (ktorým sa od 1.5.2018 novelizuje aj sporné ustanovenie ZoSÚ) zosúladienie je odôvodnené potrebou legislatívnej zmeny z dôvodu, že ZoSÚ ide nad rámec smernice.

40. Dve rôzne zákonné formulácie predmetnej obsahovej náležitosti zmluvy ZoSÚ (do 1.5.2018 a po uvedenom dátume), nemôžu smerovať k jednému výkladu (porovnaj podnet Krajského súdu v Prešove na zaujatie Stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozsudok Krajského súdu v Trnave z 29.5.2018 sp. zn. 10Co/120/2017).

41. Naviac v zmluve absentoval údaj - termín splátok istiny. Zo všeobecných obchodných podmienok čl. 6 vyplýva povinnosť riadne a včas splácať splátky v sume a termínoch určených Splátkovým kalendárom, ktorý mal byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, čo v konaní nebolo preukázané, inak v sume a v termínoch uvedených v Zmluve a/alebo podmienkach a /alebo všeobecných obchodných podmienkach. Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo Zmluve a/alebo podmienkach a/alebo všeobecných obchodných podmienkach ustanovené inak sú splátky splatné do 20. dňa v mesiaci. V prípade, ak zákon stanovuje náležitosť zmluvy nemožno jej absenciu nahradiť neurčitým vyjadrením v tomto prípade - termín splatnosti splátok vo všeobecných obchodných podmienkach.

42. Z § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 cit. zákona, okrem iných aj písm. f), k) tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ak súd zistí, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 písm. a), b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok (náležitostí písomnej zmluvy), aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

43. V konaní bolo taktiež potrebné prihliadnuť na nesplnenie si povinnosti právneho predchodcu žalobcu v zmysle ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keď bol povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver, pričom však zo samotného obsahu zmluvy, z výpovede žalovanej ako i doloženej Dohody o absolventskej praxi, mal súd za preukázané, že veriteľ doplnil údaje do úverovej zmluvy z údajov z predchádzajúcich úverových zmlúv, ktoré mal k dispozícii, keďže žalovanej už pred poskytnutím úveru iné úvery poskytol a neoveril si aktuálnosť ani je základných údajov. V čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy mala žalovaná iné priezvisko, iný doklad totožnosti a jej zamestnávateľ nebol ten, ktorý bol uvedený v zmluve. Dôsledkom nesplnenia si uvedenej povinnosti, právny predchodca žalobcu nebol v súlade s ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch oprávnený od žalovanej žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

44. Poskytnutý úver žalovanej bolo potrebné z dôvodu absencie náležitostí úverovej zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f), k) Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

45. Na základe vyššie uvedeného súd vyvodil ten právny záver, že žalovaná uhradila o 694,88 Eur viac ako jej bol poskytnutý úver, z toho dôvodu súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď v konaní nebol preukázaný nárok žalobcu na uplatnené úroky z omeškania, nakoľko ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila sumu 15,24 Eur nad poskytnutú sumu úveru a následne počas konania uhradila sumu 679,64 Eur. Naviac na úroky z omeškania zo sumy, ktorú žalovaná nebola povinná zaplatiť /679,64 Eur/ po dni neplatného zosplatenia úveru / ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch/ nemá žalobca nárok.

46. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

47. Podľa § 252 CSP, každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. V súlade s § 255 CSP, súd posúdil výsledok sporu a zistil, že žalobca bol procesne úspešný v časti zastaveného konania, keď procesne zavinila zastavenie konania žalovaná, ktorá uhradila žalovanú istinu po podaní žaloby dňa 11.12.2017. Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov zastaveného konania v rozsahu 100%.

53. Žalovanej ako procesne úspešnej strane konania v časti zamietnutej žaloby vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Nakoľko žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

54. Týmto rozsudkom bolo v súlade s § 262 odsek 1 CSP rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania / výrok III. tohto rozsudku/. Po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 odsek 2 CSP súdny úradník samostatným uznesením rozhodne o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, v dvoch vyhotoveniach, o odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Bratislave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).